

Hisszük azonban, hogy a mi eddig nem sikerült, sikerülni fog ezután. Teljes reménnyel vagyunk, hogyha e tekintetben velünk a szakosztály tagjai egyetértenek s főleg ha a választmány minden egyes tagja szívvel-lélekkel rajta lesz, rövid idő alatt el fog enyészni az az egyoldalúság, mely szakosztályunk felolvasásaiban jelenleg észlelhető.

Szakosztályunk működésének másik tényezője, a folyóirat, minden tekintetben kielégítő és megnyugtató. Folyóiratunk, az *Erdélyi Múzeum*, az elmúlt évben 800 példányban jelent meg, összesen 28 és fél íven. Ebből 82 csere-, 24 tiszteleti-, 16 hirdetési példány volt. Előfizetőknek és szakosztályi tagoknak 586 példányt küldtünk el, a többit raktáron őrizzük.

Tartalmának tüzetesebb ismertetésére, irányának és színvonalának behatóbb méltatására nem tartjuk szükségesnek kitérni. Örömmel említjük fel, hogy az elmúlt évben már több értékes illusztrációval is gazdagodott folyóiratunk. Nagy megnyugtatósunkra szolgál — hála érte buzgó és fáradhatatlan szerkesztőknek hogy a vallás és közoktatásügyi miniszterium részéről újabb anyagi segítséget remélhetünk, melylyel folyóiratunk anyagi ügyei is teljesen rendbe fognak jönni.

A legnagyobb helyesléssel fogadhatjuk szerkesztőnk szándékát, a ki igyekszik folyóiratát úgy fejleszteni, hogy benne ne csupán a szakember, de a nagyközönségnek is lehetőleg minél szélesebb rétege megtalálja a maga lelki táplálékát. Annál inkább helyeselhetjük ezt az irányt, mert a mint örömmel jelenthetjük, a régiségtár igazgatója a maga téra tudományos szükségletére az elmúlt évben egy olyan folyóiratot indított meg, a mely az eddig megjelent füzetekről itélve, a szakemberek legkényesebb igényeit is kielégíti.

Helyzetünk s a dolgok természete egyaránt arra utalnak, hogy felolvasó-üléseink legyenek a tudományos élet gyülekező helyei, folyóiratunk pedig szolgálja annak a nagyközönségnek a lelki szükségletét, melyből szakosztályunk és anyaegyesületünk tagjainak túlnyomó többsége áll.

Ezekben kívántam a múlt évről beszámolni. Tisztelettel kérem jelentésem tudomásul vételét.

Kolozsvárt, 1911 januárius 18.

Seprődi János,
szakosztályi titkár.

2. A természettudományi szakosztály évi jelentése.

Az E. M. E. természettudományi szakosztályának 1910 évi működéséről a következő adatok szólnak:

A szakosztály rendezésével egy népszerű előadás volt, január 26-án; tartotta dr. *Apáthy* István „Újabb hódításaink a mikromilliméter világában” címmel, nagy érdeklődő közönség jelenlétében.

Az év folyamán 5 szakülésünk volt a következő tárgyakkal:
 Április 20-án, dr. Gaál István: „Délmagyarország szarmata rétegeinek elterjedése és tagozása“; dr. Apáthy István: „Fossilis Gyűrűs féreg bemutatása.“

Május 3-án, dr. K. Szentpétery Zsigmond: „Eruptívus kőzetek a Tiensánból“; dr. Geley József: Glycogenium az Örvény-férgék kötőszövetéből“; Papp Simon: „A Gyalui kristályos palahegység amphibolitjairól“ dr. Cholnoky Jenő: „dr. Bátky Zsigmond néprajzi térképének bemutatása.“

Május 18-án dr. Apáthy István: „További adatok a sejtmag szerkezetének ismeretéhez“; dr. Szűts Andor: „A Földi Giliszta hámképleteiről.“

November 25-én: dr. Apáthy István: „Sorozatos metszetek készítésének és eltevésének új módjai“; Mátyás Jenő: „Adatok az Angyospermák összehasonlító embryológiájához.“

Deczember 21-én: dr. Cholnoky Jenő: „A jégkorszak éghajlatáról“; dr. Papp Simon: „Obsidián nucleus Szucsák kolozsvármegyei község határából.“

Tehát szaküléseinken nyolcz előadó 12 tárggyal szerepelt.

A szakosztály anyagi ügyeiről a következőkben számolunk be:	
A szakosztályt illette 1909-ről áthozott	--- --- K 4625·50 fillér
A szakosztályt illette az 1910. évi átalány	--- --- „ 2200— „
összesen	--- --- „ 6825·50 „

1910-ben a következő összegeket utaltuk:

Fordítói díjra	--- --- --- --- --- --- K 167·59 fillér
Szolgának 1909-re és 1910-re	--- --- --- --- --- --- „ 80— „
Ujhelyi és Boros cégnek a Múz. Füzetek nyomtatásáért	--- --- --- --- --- --- „ 1000— „
Ujhelyi és Boros cégnek az 1908-ban utalt előleg	--- --- --- --- --- --- „ 1500— „
A M. F. képeiért a Magyar Sokszorosító Rt.-nak	--- --- --- --- --- --- „ 98·52 „
A M. F. képeiért a Funcke cégnek Leipzig	--- --- --- --- --- --- „ 295·56 „
A cserepéldányok postaköltségére	--- --- --- --- --- --- „ 72·20 „
Bélyegző a füzetek küldéséhez	--- --- --- --- --- --- „ 4— „
	--- --- --- --- --- --- K 3217·87 fillér

Tehát a pénztári maradvány, mely részben az egyesületi pénztárban, részben a szerkesztők kezéhez kiutalva rendelkezésre áll --- --- --- --- K 3607·63 fillér

A szakosztály kiadványából, a „Múzeumi Füzetek“-ből 1910-ben megjelent az évi II. és III. füzet. Munkában van 1906. és 1907. évi utolsó füzet; nem jelent még meg kiadványunk 1908-ról és az 1910. évről. Tehát a pénztári maradvány csak látszólagos, mert ebből 8 hátrálékos füzet költségeit kell fedeznünk. Közleményeink megjelenésének állandó akadálya a pénz hiánya. Minthogy nemcsak a szerkesztőt nem díjazhatjuk, hanem az írói és fordítói tiszteletdíjakat sem adhatjuk ki a füzetek munkatársainak, azok munkaképe is természetesen lankad és a közlemények beérkezése is mind inkább gyérül. Ehez járul, hogy a közlemények idegen

nyelvre való lefordítása nehézségekkel jár és a benyújtott közlemények megjelenését is késlelteti; a nyomdai költségek pedig az utóbbi évek alatt nagy mértékben emelkedtek. Addig, míg új anyagi forrásokról nem gondoskodunk, kiadványaink rendszeresen nem is jelenhetnek meg s szakosztályunk még erejéhez mért tudományos munkásságot sem fejthet ki. Éppen ezért gondolt a múlt év elején szakosztályunk arra, hogy a közlemények szerkesztését a három tárigazgató urra bizza, mert így reményli, hogy mind a három természeti tár segítségével fog lenni szakosztályunk fogyatékos erejének. A szerkesztés megosztása azonban a szakosztály véleménye szerint nem lehet akadálya annak, hogy a háromféle szerkesztésben megjelenő közlemények egységes folyóiratot alkossanak.

Szakosztályunkhoz az év folyamán 3 új tag csatlakozott, kikkel együtt nyilvántartott igazgató, alapító és rendes tagjaink száma 1910. év végén 111; pártoló tagainké 19.

Kolozsvárt, 1911. febr. 7.

Szabó Imre,
a szakoszt. titkára.

3. Az orvostudományi szakosztály jelentése.

Tisztelt Közgyűlés!

Az „Erdélyi Múzeum-Egyesület“ orvostudományi szakosztályának 1910. évi működéséről, ha nem akarok ismételtsébe bocsátkozni, nem sok mondani valóm van.

Ez évi működésünk is tisztán szaküléseinkre szorítkozik és itt fejti ki szakosztályunk tudományos munkásságát s örömmel állapíthatjuk meg, hogy e téren haladva, szakosztályunknak mind több és több tagjában ébreszti föl a tudományos munkálkodás iránti kedvet. Ez állítás igazolására főlemlítem, hogy 1908. évben még csak 25 tagunk neve szerepel szakosztályi meghívóink tárgysorozatán. Ez a szám 1909. évben 35-re emelkedik, az elmúlt szakosztályi évben pedig 40 tagunk vett részt szaküléseink tudományos munkásságában. E szám, tekintve hogy helyi tagjaink száma 90 körül mozog, igen tekintélyesnek mondható.

Az üléseink iránti érdeklődés, szakülési jegyzőkönyveinknek gyors publikálása nem hagynak kívánni valót.

Az 1910. év folyamán szaküléseink referáló előadást is többször tartottak, ezzel szakosztályunknak régi óhajta valósult meg. Az ily referáló előadások hasznát abban látjuk, hogy ezek által nyerhetünk legkönnyebben alapos tájékozódást az orvosi tudomány különböző ágaiban, s ily előadások által biztosíthatjuk azt, hogy minden téren megismerjük a színvonalon álló nézeteket, amit bizony ma, az orvosi tudomány gyors haladása és erős széttagoltsága mellett másképpen alig érhetünk el.